Patriarhul Daniel a binecuvântat în comun cu ereticii greco-catolici Monumentul Unirii de la Alba-Iulia

Sfințirea Monumentului ridicat în cinstea eroilor și făuritorilor Marii Unirii de la Alba-Iulia, cu ocazia Centenarului, pe data de 1 decembrie 2018, a consemnat o nouă etapă în acțiunile ecumeniste în care este angrenată Biserica Ortodoxă Română, acțiuni care au luat o amploare deosebită după pseudosinodul din Creta, din vara anului 2016.

La evenimentele organizate cu ocazia Centenarului, pe lângă oficialități politice importante, a participat și patriarhul Daniel al României, însoțit de patriarhul Teofil al III-lea al Ierusalimului, aflat în țara noastră pentru a participa la primul hram al Catedralei Mântuirii Neamului, și de membri ai Sfântului Sinod.

Ceea ce ne-a atras atenția în mod deosebit la acest eveniment a fost felul în care Preafericirea Sa, patriarhul Daniel, a încercat să mascheze faptul că ar fi vorba de o slujbă în comun cu ereticii greco-catolici. Pentru aceasta s-a folosit de o stratagemă.

Mai întâi, facem precizarea că în cultul Bisericii Ortodoxe toate sfintele slujbe, atât Sfintele Taine, cât și ierurgiile, se săvârșesc de către preot sau episcop îmbrăcat în veșminte liturgice: preotul îmbracă epitrahil (patrafir) și felon (felonul la Sfintele Taine și la ierurgiile la care se citește Sfânta Evanghelie), iar episcopul patrafir și omofor, ceea ce nu a fost cazul la acest eveniment[1] (min. 3.30.00-3.37.00), fapt care constituie o gravă abatere de la rânduielile tipiconale.

Epitrahilul simbolizează jugul slujirii lui Hristos și este veșmântul liturgic cel mai important, deoarece, fără el, nici preotul, nici episcopul **nu poate săvârși niciun serviciu religios**[2]. Iată ce învață și Sfântul Simeon al Tesalonicului despre aceasta: "**Fără epitrahil nicio taină să nu se săvârșească**. Iar dacă se va întâmpla să fie de trebuință a se face vreo taină, sau o molitfă (rugăciune), botez sau altceva din cele sfinte, și nu se va găsi epitrahil, atunci (preotul), spre a nu rămâne lucrarea nefăcută, blagoslovind să-și puie brâul sau o bucată de funie ori de pânză, ca un epitrahil, și astfel să săvârșească taina. Iar după aceea, lucrul care a slujit ca epitrahil sa fie păstrat într-un loc deosebit sau să fie întrebuințat la

ceva sfânt. Numai cele ce sunt obișnuite în mănăstiri, la Miezonoptică, la Ceasuri și Pavecerniță, le pot zice preoții fără epitrahil”[3].

Pe de altă parte, orice slujbă ortodoxă are o formulă de început, binecuvântarea mică, binecuvântarea mare și binecuvântarea treimică, și o formulă de încheiere, numită otpust sau apolis. Or, din filmarea realizată chiar de către postul de televiziune al Patriarhiei Române, Trinitas TV, observăm că această slujbă de binecuvântare nu a avut nici formulă de binecuvântare și ca atare nici formulă de încheiere.

Că Preafericirea Sa trebuia să poarte veșminte liturgice conform treptei de episcop pe care o are rezultă din practica liturgică anterioară, dar și din slujba de sfințire a unui Monument ridicat la Drăgășani în cinstea eroilor români chiar de Ziua Națională, cu ocazia împlinirii unui secol de la Marea Unire, sfințit de Arhiepiscopul Varsanufie, care este înveșmântat cu patrafir și omofor[4].

Stratagema de a nu fi îmbrăcat în veșminte liturgice, de a nu rosti formule de binecuvântare și încheiere, a fost folosita de Preafericirea Sa pentru a da impresia că nu este vorba despre o slujbă în comun cu uniații eretici, încercând astfel să ascundă sensul profund ecumenist al gestului Preafericirii Sale, rezultat din faptul că în timpul rostirii rugăciunii de binecuvântare și stropirii cu aghiazmă erau prezenți acolo, îmbrăcați în veșminte, mai mulți clerici greco-catolici, invitați de către patriarh printr-un semn discret să continue ceremonia prin rostirea unei rugăciuni urmată de stropirea cu apă, gesturi liturgice săvârșite în prezența Sa și a însoțitorilor Săi.

Reamintim că Sfintele Canoane ale Bisericii Ortodoxe interzic preoților și episcopilor, sub pedeapsa caterisirii, împreună-slujirea cu ereticii: canoanele 10, 11, 45, 46 apostolice, 2, 4 sin. III ec., 6, 9, 32, 33, 34, 37 Laodiceea, 9 Tim Alex. De asemenea, Sfintele Canoane prevăd că tainele ereticilor nu sunt taine: 46, 47, 68 apostolice, 19 sin. I ec., 7 sin. II ec., 95 Trul., 7,8 Laodiceea, 47 Vasile cel Mare.

Trăim astfel un paradox al credinței. Dacă la 1763 Sfântul Atanasie Todoran, în vârstă de 104 ani, împreună cu ceilalți sfinții năsăudeni refuzau să primească împărtășania din mâna preoților uniați, nerecunoscându-le acestora preoție, har și taine, **preferând martirajul decât să încalce Sfintele Canoane ale Bisericii Ortodoxe**, iata că **patriarhul României, al Ierusalimului și membrii**

Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române recunosc ereticilor preoția și binecuvântează împreună cu aceștia Monumentul eroilor și făuritorilor Marii Unirii. Aceasta nu este altceva decât căderea Bisericii prin slujitorii ei.

Aceasta este încă o dovadă foarte clară pentru cei ce susțin în mod habotnic că nu s-a schimbat nimic în Biserică după pseudosinodul din Creta. S-a schimbat în primul rând cugetarea episcopilor nostri, cugetare care nu mai este ortodoxă, ci eretică.

Este momentul, chiar dacă destul de târziu, ca toți fii Bisericii Ortodoxe Române, Maica noastră, episcopi, preoți, monahi, monahii, credincioși și credincioase să ne unim într-un cuget ortodox și să strigăm din toți rărunchii: **Nu vrem uniatism prin ecumenism!** Singura modalitate acceptată de unire cu eterodocși esta ca aceștia să revină sau să vină în trupul lui Hristos, Biserica cea Una, Sfântă și Sobornicească prin pocăință, lepădarea de ereziile lor și prin Taina Sfântului Botez prin întreită cufundare În numele Talălui, și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin! Altfel nu se poate. **Să fie clar!**

Note:

[1] https://www.facebook.com/trinitastv/videos/1639599239475139/.

[2] Pr. Prof. Dr. Ene Braniște, Arhim. Prof. Ghenadie Nițoiu, Pr. Prof. Gheorghe Neda, *Liturgica teoretică, Manual pentru seminariile teologice*, EIBMBOR, București, 1984, p. 129

[3] Preot Prof. Dr. Ene Braniște, *Liturgica generală cu noțiuni de artă bisericească, arhitectură și pictură creștină*, EIBMBOR, București, 1993, p. 617

[4] http://basilica.ro/in-imagini-cum-au-fost-cinstiti-eroii-romani-de-1-decembrie-la-dragasani/.

Nota editorului Mihai-Silviu Chirilă:

A se observa în filmarea Trinitas TV, de la adresa din text, că în timpul citirii rugăciunilor de către Patriarhul României, clericii greco-catolici stau cu spatele la patriarh și la locul sfințirii, nefăcându-și semnul crucii, atunci când îl fac preoții și ierarhii ortodocși.

Acest lucru nu poate să nu ne spună câte ceva despre modul în care se implică greco-catolicii în „ecumenismul lucid”.